

Rapport

Klacht

Verzoekers klagen er over dat de Belastingdienst hun privacy heeft geschonden door aan medewerkers van het bedrijf van hun werkgever kenbaar te maken dat er een waarneming ter plaatse werd uitgevoerd naar verzoekers in privé.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoekers, met elkaar gehuwd, vormen de directie van een besloten vennootschap. De besloten vennootschap exploiteert een garagebedrijf.

2. In brieven van 4 januari 2006, gericht aan elk van de verzoekers persoonlijk, kondigde de Belastingdienst in Breda aan dat zij in de eerste maanden van januari 2006 in het kader van een zogenaamde waarneming ter plaatse mogelijk bezoek zouden ontvangen van medewerkers van de Belastingdienst. Het doel van het bezoek of de bezoeken zou voor de Belastingdienst zijn zich een indruk te vormen van het privé-gebruik van een auto van de werkgever.

3. Op 22 maart 2006 meldde een medewerker van de Belastingdienst zich bij het bedrijf van de besloten vennootschap. Hij trof verzoekers niet aan en liet voor hen aan de balie van het bedrijf een briefje achter met de volgende inhoud:

"...Vandaag 22 maart 2006 15.00 uur was ik bij u op de zaak voor een laatste waarneming ter plaatse. U was beiden niet aanwezig. Ik zal een summier rapport schrijven..."

4. De gemachtigde wendde zich in een aantal brieven tot de Belastingdienst. Namens verzoekers klaagde hij er over dat de medewerker van de Belastingdienst zijn geheimhoudingsplicht als bedoeld in artikel 67 Algemene wet inzake rijksbelastingen had geschonden door het briefje van 23 maart 2006 achter te laten bij de balie van het bedrijf.

5. De Belastingdienst verklaarde de klacht van verzoekers in een brief van 5 juli 2006 niet gegrond. De Belastingdienst overwoog dat de medewerker geen fiscale informatie had bekend gemaakt die hij in enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet over verzoekers had vergaard of vernomen

6. De gemachtigde wendde zich op 27 november 2006 tot de Nationale ombudsman met een klacht. De gemachtigde had zich eerder al, in een brief van 7 juli 2006 tot de Nationale ombudsman gewend met de klacht dat de medewerker van de Belastingdienst zijn geheimhoudingsplicht had geschonden. Deze klacht leidde echter niet tot een onderzoek van de Nationale ombudsman. In zijn brief van 27 november 2006 schreef de gemachtigde het volgende:

"...(De medewerker van de Belastingdienst; No.) heeft bij afwezigheid van belanghebbenden aan de balie van het bedrijf waar belanghebbenden als leidinggevend werkzaam zijn een briefje achtergelaten waaruit volgt dat tegen belanghebbenden een onderzoek waarneming ter plaatse gaande is.

Belanghebbenden hebben niemand binnen (het bedrijf; No.) medegedeeld dat tegen hen in privé een zogenaamde waarneming ter plaatse gaande was. Zij hadden daar geen enkele reden toe, het betreft immers een strikte privé-affaire die niemand iets aangaat.

Het ontgaat belanghebbende waarom de medewerkers van (het bedrijf; No.) door middel van een briefje op de hoogte mogen worden gesteld van het feit dat de inspecteur van de belastingdienst een onderzoek instelt tegen de echtelieden E. als privé-personen.

Belanghebbenden achten dit een grove schending van hun privacy..."

7. De Belastingdienst/Zuidwest reageerde op de klacht van verzoekers in een brief van 12 september 2007. De Belastingdienst schreef het volgende:

"...Het optreden van (de medewerker; No.) heeft bestaan uit twee onderdelen. Allereerst heeft hij zich mondeling aan de balie van het bedrijf bekend gemaakt als medewerker van de Belastingdienst en gevraagd of hij kon spreken met (verzoekers; No.). Ten tweede heeft hij, toen hem werd verteld dat (verzoekers; No.) niet aanwezig waren, een kort briefje achtergelaten (...).

Allereerst concludeer ik dat het optreden van (de medewerker; No.) niet in strijd is met de regels van de Wet Bescherming Persoonsgegevens en dat dus niet uit dien hoofde de privacy van verzoekers kan zijn geschonden. Evenmin is in mijn ogen sprake van strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het optreden van (de medewerker; No.) is in mijn ogen niet anders dan wat in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk is, en zo er al sprake is van schending van de privacy, derhalve ook niet buitenproportioneel.

Afsluitend kom ik tot de conclusie dat de handelwijze van (de medewerker; No.) past (zowel) binnen de bevoegdheden van de Belastingdienst als de omgangsvormen die in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk zijn en die door de Belastingdienst worden gerespecteerd..."

8. In reactie op de brief van de Belastingdienst liet de gemachtigde van verzoekers op 9 april 2008 het volgende weten:

"...Het is in het maatschappelijk verkeer volkomen ongepast dat een overheidsambtenaar door middel van achterlating van een briefje collegae van enig belanghebbende in staat stelt kennis te nemen van het feit dat tegen die belanghebbende een onderzoek van de fiscus loopt.

(De medewerker; No.) had zijn bericht aan het privé adres van belanghebbenden dienen in (te) zenden.

De nuance die (de Belastingdienst; No.) maakt waar hij meldt dat de schending van de privacy "niet buitenproportioneel" is, ontgaat belanghebbenden volkomen..."

II. Beoordeling

10. Verzoekers klagen er over dat de medewerker van de Belastingdienst hun privacy heeft geschonden. Hieronder zal de Nationale ombudsman de gedraging toetsen aan het vereiste van professionaliteit.

11. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding, jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

Het vereiste van professionaliteit impliceert dat een ambtenaar zich tegenover anderen dan de rechtstreeks betrokkenen uit een oogpunt van bescherming van de privacy zo terughoudend mogelijk opstelt en tegenover hen zonder noodzaak geen mededelingen doet over zijn hoedanigheid en de aard van zijn werkzaamheden.

12. Het onderzoek van de Belastingdienst in het kader waarvan de waarneming ter plaatse werd uitgevoerd, richtte zich op het privégebruik door verzoekers van een auto van de werkgever. Het onderzoek ontleende zijn belang dan ook aan de informatie die de Belastingdienst daarmee wilde verkrijgen ten behoeve van de beoordeling van de juistheid van de aangiften inkomstenbelasting van verzoekers. Voor de belastingheffing van de besloten vennootschap was het onderzoek in 2006 niet van belang.

In overeenstemming daarmee heeft de Belastingdienst de aankondigingsbrieven van de mogelijke waarnemingen ter plaatse dan ook geadresseerd aan het woonadres van verzoekers.

13. Uit het briefje dat de medewerker van de Belastingdienst bij de balie van het garagebedrijf heeft achtergelaten, blijkt niet op wiens belastingaangelegenheden de daarin genoemde waarneming ter plaatse zich richtte en ook niet wat daarvoor de aanleiding was. Voorts is niet gesteld of gebleken dat de medewerker van de Belastingdienst zich daarover mondeling heeft uitgelaten tijdens het contact met de baliemedewerkers van het garagebedrijf.

Onder deze omstandigheden kan niet worden gezegd dat de medewerker van de Belastingdienst privacygevoelige informatie over verzoekers heeft prijsgegeven aan de balie van het garagebedrijf.

14. Deze conclusie neemt niet weg dat het vereiste van professioneel optreden hem naar het oordeel van de Nationale ombudsman tot een andere handelwijze had moeten brengen. Het valt immers te begrijpen dat verzoekers het ongewenst vinden dat medewerkers van het bedrijf waarover zij de directie voeren op de hoogte raken van een lopend onderzoek van de Belastingdienst dat mogelijk hun privé-belastingaangelegenheden betreft.

De medewerker van de Belastingdienst had in dit geval evenzeer aan alle gangbare omgangsvormen voldaan indien hij aan de balie wel zijn naam maar niet zijn functie had genoemd. De mededeling dat hij optrad in zijn hoedanigheid van belastingambtenaar had hij vanuit een oogpunt van professionaliteit dan ook tegenover de medewerkers van het garagebedrijf achterwege dienen te laten. Voorts had hij het briefje vanuit hetzelfde oogpunt achter dienen te laten in een (blanco) gesloten enveloppe, gericht aan verzoekers of, zoals verzoekers stellen, dat briefje dienen te sturen naar het woonadres van verzoekers.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Zuidwest, is gegrond wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

Onderzoek

Op 28 november 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer en mevrouw E. te Breda, ingediend door mr. K.O.A. Stevens te Dongen, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Zuidwest. Verzoekers hadden zich ook al in een brief van 7 juli 2006 gewend tot de Nationale ombudsman maar die brief heeft niet geleid tot het instellen van een onderzoek.

Naar aanleiding van de op 28 november 2006 ontvangen brief werd naar de gedraging van de Belastingdienst, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Zuidwest verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de Belastingdienst gaf aanleiding het verslag te wijzigen.

Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- De brief van 7 juli 2006 van verzoekers met bijlagen
- De brief van 27 november 2006 van verzoekers
- De reactie van 12 september 2007 van de Belastingdienst/Zuidwest.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.